

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119213060
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119213060.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v J., na ul. H. X. č. XX, proti žalovaným: 1. H. M., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v P., na ul. F. č. XX/XX, 2. H. L., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v J., na ul. H. X. č. XX a 3. F. F., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v J., na ul. U. č. XX, o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 26.02.2020 č.k. 11C 34/2019-43 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o uložení povinnosti žalovanej v 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 20 eur s prísl. a výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.771,07 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.09.2019 do zaplatenia. Žalovanej v 3. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.09.2019 do zaplatenia. Žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a vyslovil, že žalovaní v 1. až 3. rade nemajú nárok na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 03.07.2018 č.k. 6T 48/2018 - 187 boli všetci žalovaní uznaní vinnými z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva a to za ten skutok, že od 14.10.2017 do 15.10.2017 pod vplyvom alkoholu v časti Y. spoločne spálili a rozbili značnú časť zariadenia chaty, a to obraz s krajinkou od M., jelenie parohy 12-storáka, 5 kusov rôznych sošiek, drevenú plastiku, 3 hrnce, 2 pekáče, 1 dvierka z kuchynskej linky, 1 drevený stolík, 1 stolík servírovací so sklom, 1 stolík z pleteného bambusu, 1 lavicu s dvoma stoličkami, 1 sadu koreničiek, 3 záhradných trpaslíkov, 2 kusy muchotrávky záhradné, 1 kýmido pre vtáky, 3 porcelánové kvetináče, 2 bociany záhradné, 1 rádio Tesla, 1 kus ježibaby na batérie, 1 kus nočnej lampy, 1 kusy Led svetla vonkajšieho, 1 kus Led svetla vnútorného, 1 lavor, 1 metlu, 1 kufrík na náradie s náradím, 1 bandasku, 1 zrkadlo, 4 kusy baníckych kahancov, 2 petrolejové lampy, 8 kusov pohárov, 6 šálok, 1 sadu pohárov na víno, 1 sadu pohárov na pivo, 1 sadu plytkých tanierov, 1 sadu hlbokých tanierov, 5 kusov osušiek, 4 uteráky, 5 kusov utierok, 8 kusov podušiek na lavicu, 2 plyšové deky, 1 koberec plyšový, 2 pokrovce, 1 ruksak, 2 kusy teplákov, 1 sveter, 1 pár tenisiek, 1 drevený svietnik, 1 súpravu porcelán ryby, 1 kus vetrodomu, čím takto svojím spoločným konaním spôsobili majiteľovi chaty - žalobcovi škodu vo výške 1.791,07 eur. Boli im uložené podmiennečné tresty odňatia slobody a to žalovanému v 1. rade 6 mesiacov s podmiennečným odkladom v trvaní 14 mesiacov, žalovanému v 2.rade 8 mesiacov s podmiennečným

odkladom v trvaní 2 rokov a žalovanej v 3. rade 4 mesiace s podmieneným odkladom v trvaní 1 roka. Ani jeden zo žalovaných nepodal voči trestnému rozkazu odpor, preto vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nadobudol právoplatnosť 25.01.2019, vo vzťahu k žalovanému v 2. rade dňa 25.07.2018 a vo vzťahu k žalovanej v 3. rade dňa 14.08.2018. Žalobca ako poškodený bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie.

3. Z príslušného trestného spisu vyplýva, že na chatu žalobcu vo Y.alovaných pozval syn žalobcu Y. H. ml., všetci popíjali a boli značne pod vplyvom alkoholu. Žalovaní v 1. a 2. rade pri svojich výsluchoch na polícii neuviedli, že by aj žalovaná v 3. rade sa podieľala na ničení nejakých vecí a žalovaná v 3. rade pri svojom výsluchu na polícii to poprela. Y. H. ml. pri výsluchu pred vyšetrovateľom prehlásil, že počas jeho pobytu na chate (asi do 21. hodiny) nebolo nič rozbité a poškodené. Vypočutá v rámci vyšetrovania bola ako svedkyňa aj Y. L., ktorá v inkriminovanom čase sa taktiež nachádzala na chate, avšak vo svojej výpovedi nepotvrdila, aby aj Y. H. ml. ničil nejaké veci z chaty, vypovedala o tom len v súvislosti so žalovanými v 1. a 2. rade a vo vzťahu k žalovanej v 3. rade uviedla, že skopla vetrodom zo strechy.

4. V trestnom spise sa nachádzajú odborné vyjadrenia rôznych spoločností, ktorými bola určená výška škody za každú jednotlivú vec uvedenú vo výroku trestného rozkazu, pričom sa vychádzalo z ceny, za ktorú sa príslušná vec obvykle predáva v čase a v mieste spáchania skutku a prihladené bolo na účelne vynaložené náklady na obstaranie rovnakej veci. Podľa týchto odborných vyjadrení bola ustálená výška škody úhrne na 1.791,07 eur, z toho vetrodom bol ohodnotený sumou 20 eur.

5. Podľa ust. § 193 C.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

6. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú 1. Porušenie povinnosti, 2. Existencia škody, 3. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a 4. Zavinenie. Za porušenie právnej povinnosti sa považuje predovšetkým protiprávne konanie, a to v tomto prípade je u všetkých žalovaných preukázané právoplatným trestným rozhodnutím, ktorým všetci žalovaní boli uznaní vinnými z prečinu poškodzovania cudzej veci. Už z charakteru tohto prečinu vyplýva, že musel byť splnený v dôsledku tohto protiprávneho konania aj druhý zákonný predpoklad zodpovednosti za škodu, teda vznik škody. Tá predstavuje ujmu poškodeného, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. V tomto prípade jedná sa o skutočnú škodu vo forme nákladov potrebných na obstaranie rovnakej alebo podobnej veci v roku 2017, čo vyplýva z vyjadrení jednotlivých predajcov, ktoré sa nachádzajú v trestnom spise.

7. Tretím zákonným predpokladom zodpovednosti za škodu je kauzálny nexus medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou. Spomínané prvé tri zákonné predpoklady musí preukázať žalobca, zavinenie škodcov - žalovaných sa totiž predpokladá.

8. Všetky spomínané zákonné predpoklady sú preukázané už spomínaným právoplatným trestným rozkazom, ktorým je súd v občianskoprávnom spore viazaný s poukazom na ust. § 193 C.s.p.

9. Pokiaľ ide o viazanosť trestným rozhodnutím v zmysle ust. § 193 C.s.p., tá sa vzťahuje aj na vymedzenie skutku príslušného trestného činu v trestnom rozhodnutí. Znamená to, že keďže v trestnom rozkaze boli všetci žalovaní uznaní vinnými zo zničenia konkrétnych vecí s ustálením výšky škody 1.791,07 eur, čo bolo uvedené vo výroku rozsudku, súd v tomto spore je viazaný aj rozsahom spôsobenej škody. Zistenie výšky škody v trestnom konaní má svoj význam aj pre kvalifikáciu príslušného trestného činu, keďže zákon rozlišuje malú škodu, väčšiu škodu a značnú škodu v ust. § 125 ods. 1 Trestného zákona a práve to, o akú škodu išlo, je dôležité pre kvalifikáciu prečinu poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1, 2, 3 a 4 Trestného zákona. V tomto prípade boli žalovaní uznaní vinnými podľa ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona, teda pre malú škodu, čo je viac ako 266 eur a menej ako jej desaťnásobok.

10. Žalovaný v 2. rade spochybňoval výšku škody a pri niektorých zničených veciach bol ochotný ich nahradiť naturálnou formou - obstaraním vecí rovnakého druhu. S touto formou náhrady škody však žalobca nesúhlasil, a preto s poukazom na ust. § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka súd musel rozhodnúť o náhrade škody peňažným plnením. Žalovaný v 2. rade síce v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že z internetových stránok zistil nižšiu hodnotu konkrétnych zničených vecí, svoje tvrdenie však ničím nepreukázal a to ani na pojednávaní a nenavrhol ani žiadne ďalšie dokazovanie.

11. Žalovaný v 2. rade nepredložil žiadny dôkaz o inej výške škody než bola zistená v trestnom konaní, ani žiadny dôkaz nenavrhol, neunesol teda dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, a preto súd nemohol na neho prihliadať pri rozhodovaní.

12. Za škodu spôsobenú na zničených veciach žalobcu teda zodpovedajú všetci žalovaní. Pri rozhodovaní o forme tejto spoločnej zodpovednosti súd mal za to, že je dôvodné vo vzťahu k žalovanej v 3. rade aplikovať ust. § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu naplnenia princípu spravodlivosti, ktorý má byť zásadný v právnom štáte. Z výsledkov dokazovania v trestnom spise - výpovedi všetkých obvinených a svedkov totiž vyplynulo, že žalovaná v 3. rade zničila len vetrodom, ktorého hodnota podľa potvrdenia v trestnom spise bola 20 eur. Preto súd zaviazal žalovanú v 3. rade len k náhrade škody vo výške 20 eur a zvyšok škody musia uhradiť žalovaní v 1. a 2. rade podľa solidárnej zodpovednosti upravenej v ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje prioritnú právnu úpravu spoločnej zodpovednosti viacerých škodcov.

13. Žalobca v žalobe uplatnil ako príslušenstvo pohľadávky úroky, správne ide o úroky z omeškania, na ktoré má nárok s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 563 Občianskeho zákonníka.

14. S poukazom na ust. § 563 Občianskeho zákonníka žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody nasledujúci deň po tom, čo vyzval žalovaných k zaplateniu škody vo výške 1.791,07 eur. Keďže zo spisu nevyplyva, že by pred podaním tejto žaloby žalobca túto výzvu voči žalovaným učinil, súd považoval za danú výzvu až žalobu a úroky z omeškania priznal od nasledujúceho dňa po jej doručení žalovaným. Žalovanému v 1. rade bola žaloba doručená 27.09.2019 a žalovanému v 2. rade 12.09.2019. Keďže títo žalovaní zodpovedajú solidárne, úroky z omeškania boli priznané odo dňa posledného doručenia žaloby, teda od 28.09.2019. Žalovanej v 3. rade bola žaloba doručená 10.09.2019 a úroky z omeškania preto súd priznal od 11.09.2019.

15. V čase vzniku nároku na sankčné úroky ich maximálna výška v občianskoprávných vzťahoch činila a aj v súčasnosti predstavuje 5% ročne. Žalobca uplatnil úroky z omeškania vo väčšom rozsahu, a preto v prevyšujúcej časti ohľadom doby priznania úrokov z omeškania, ale aj ich výšky nad 5% ročne, súd prvej inštancie jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16. O trovách rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. a ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v spore úspešný, a preto vznikol mu zo zákona nárok na náhradu trov konania, ktoré však neuplatnil z dôvodu, že žiadne trovy konania mu nevznikli.

17. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o uložení povinnosti žalovanej v 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 20 eur s prísl. a výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 2. rade. Ako dôvod uviedol, že na strane č. 2 v bode 8. sú uvedené dve položky, t.j. 1 dvierka z kuchynskej linky, lavica so stoličkami a na strane č. 3 v bode 8. je jedna položka sada pohárov. Tieto položky sú uvedené v predmete žaloby a tým aj započítané do výšky celkovej škody, ale v bode 11. na strane č. 3 je uvedené, že nie sú predmetom žaloby, čiže si to odporuje, keďže suma 20 eur za vetrodom je odpísaná z celkovej sumy škody - 1.771,07 eur. Preto navrhol prihliadnúť objektívne na skutočnosti, ktoré si odporujú, prehodnotiť tak škodovú udalosť a vyčísliť sumu bez týchto predmetov.

18. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

19. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je opodstatnené.

20. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

21. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalovaného v 2. rade, podľa ktorého ním spochybňované položky nemali byť započítané do výšky celkovej škody, nakoľko v samotnom bode 11. rozsudku na strane č. 3 je uvedené, že tieto položky predmetom žaloby nie sú. V bode 11. na strane č. 3 rozsudku je obsiahnuté stanovisko žalovaných v 2. a 3. rade, ktorí na pojednávaní zotrvali na svojich doterajších vyjadreniach. Ak žalovaný v 2. rade spochybňuje výšku škody poukazom na to, že niektoré položky do vzniknutej škody zahrnuté byť nemali, bolo povinnosťou žalovaného v 2. rade tieto svoje tvrdenia hodnoverným spôsobom preukázať.

22. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 191 C.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

23. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

24. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nespĺnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany sporu. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významných z hľadiska hmotného práva.

25. Žalovaný v 2. rade ničím právne významným v priebehu konania nepreukázal svoje tvrdenia, a preto v tomto smere nespĺnil svoju procesnú dôkaznú povinnosť.

26. Z celkovej výšky škody ustálenej na sumu 1.791,07 eur však žalovaný v 2. rade spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. rade bol zaviazaný len na zaplatenie čiastky 1.771,07 eur s príslušným úrokom z omeškania. Vo vzťahu k zostávajúcej časti vo výške 20 eur pozostávajúcej zo škody na vetrodome je potrebné dodať, že na zaplatenie tejto časti škody bola zaviazaná výlučne žalovaná v 3. rade.

27. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok, s výnimkou nenapadnutých výrokov o uložení povinnosti žalovanej v 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 20 eur s prísl. a zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnému žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

29. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).